

LBRIS

We know
books

HEARTLESS

Traducere din engleză de Simona Ștefana Stoica

MARISSA MEYER

STORIA
BOOKS

 COLECȚIA
YOUNG
ADULT

Capitolul 1

TREI TARTE DELICIOASE CU LĂMÂIE străluceau sub privirea lui Catherine. Și-a întins mâinile înfășurate în prosoape în cuptor, ignorând căldura care i-a învăluit brațele și i s-a lipit de obraji, și a ridicat tava de pe vatră. Umplutura tartelor, aurie ca razele soarelui, a tremurat, ca și cum ar fi bucuroasă să fie eliberată din camera de piatră.

Cath ținea tava cu respectul pe care cineva l-ar rezerva coroanei regelui. A refuzat să-și desprindă ochii de pe tarte în timp ce traversa cu pași mici podeaua bucătăriei, până când marginea tăvii a aterizat pe masa patiserului cu o bufnitură satisfăcătoare. Tartele s-au clătinat pentru încă o clipă înainte de a rămâne perfect nemișcate, impecabile și lucioase.

Lăsând deoparte prosoapele, a ales câteva dintre cojile de lămâie curbate și pudrate cu zahăr așezate pe un pergament și le-a aranjat ca niște trandafiri înfloriți pe tarte, punând fiecare fâșie în centrul în continuare cald. Aromele de citrice dulci și crustă pufoasă îi gâdilau nările.

S-a dat înapoi pentru a-și admira munca.

Tartele îi ocupaseră întreaga dimineată. Cinci ore de cântărit untul, zahărul și făina, de amestecat, frământat și rulat aluatul, de bătut cu telul, fiert la foc mic și strecurat gălbenușurile și zeama de lămâie până când au fost dense, cremoase și de culoarea piciorului cocoșului. Glazurase crusta și ondulase marginile ca să arate precum un șervețel de dantelă. Fiersese

și zaharisise fâșiile delicate de coajă de lămâie și măcinase cristalele de zahăr într-o pudră fină pentru decor. Deși o mâncau degetele să curețe acum marginile tartelor, s-a abținut. Mai întâi trebuiau să se răcorească, altfel zahărul de deasupra s-ar topi într-un mod cu totul neatractiv.

Aceste tarte cuprindeau toate lucrurile pe care le învățase din cărțile de rețete rupte și zdrențuite aflate pe raftul bucătăriei. Nu era niciun moment grăbit, nicio atingere neglijentă, niciun ingredient de calitate inferioară în acele vase mici de copt, cu marginile ondulate. Fusesse meticuloasă la fiecare pas. Își pusese la copt propria inimă odată cu acele tarte.

A zăbovit cu inspecția, ochii ei scrutând fiecare centimetru, fiecare curbă a crustei, fiecare suprafață lucioasă.

În cele din urmă, și-a îngăduit un zâmbet.

În fața ei se aflau trei tarte cu lămâie perfecte și fiecare locuitor din Regatul Cupelor – de la păsările dodo la regele însuși – va trebui să recunoască faptul că era cel mai bun patiser din regat. Până și propria mamă va fi obligată să admită că așa era.

Scăpată de griji, a sărit pe vârfuri și a țipat în pumnii încleștați.

— Voi sunteți marea mea realizare, a proclamat ea, întinzându-și larg brațele peste tarte, de parcă le-ar fi oferit rangul de cavaler. Acum vă poftesc să mergeți în lume cu nemaipomenita voastră aromă de lămâie și să aduceți zâmbete pe fiecare gură pe care o onorați cu prezența voastră!

— Vorbești din nou cu mâncarea, lady Catherine?

— Ah-ah, dar nu orice fel de mâncare, Cheshire!

A ridicat un deget fără să arunce o privire înapoi.

— Permite-mi să îți prezint cele mai minunate tarte cu lămâie care au fost pregătite vreodată în marele Regat al Cupelor!

O coadă dungată s-a ondulat în jurul umărului ei drept, iar

un cap blănos și cu mustăți a apărut lângă cel stâng. Cheshire a tors gânditor, sunetul vibrându-i în jos pe șira spinării.

— Uluitor, a spus el, pe tonul acela care o făcea mereu pe Cath să se întrebe dacă își bate joc de ea. Dar unde este peștele?

Cath a savurat cristalele de zahăr lipite de degete și a clătinat din cap.

— Fără pește.

— Fără pește? Atunci care mai e scopul?

— Scopul este *perfectiunea*.

De fiecare dată când se gândea la asta, simțea un fior amețitor în stomac.

Cheshire a dispărut de pe umerii ei și a reapărut pe masa de gătit, cu o labă cu gheare întinsă deasupra tartelor. Cath a sărit înainte ca să-l alunge.

— Nici să nu îndrăznești! Sunt pentru petrecerea regelui, prostituțule!

Mustățile lui Cheshire au zvâcnit.

— Regele? Iar el?

Picioarele taburetelui au scârțâit pe podea cât Cath l-a tras mai aproape de masă și s-a cocoțat pe scaun.

— M-am gândit să păstrez una pentru el, iar celelalte pot fi servite la masa festivă. Știi, Maiestatea Sa este atât de fericit când îi fac prăjituri. Și un rege fericit...

— Înseamnă un regat fericit.

Cheshire a căscat fără să se obosească să-și acopere gura și, strâmbându-se, Cath și-a pus mâinile între el și tarte pentru a le proteja de orice răsufare dezagreabilă de ton.

— Un rege fericit mai înseamnă și o recomandare excelentă. Imaginează-ți cum ar fi să mă declare patiserul oficial al țării! Oamenii vor sta la cozi nesfârșite pentru a le gusta.

— Miros a tarte.

— *Sunt tarte.*

Cath a întors unul dintre vasele de copt, astfel încât floarea trandafirului din coji de lămâie să fie aliniată cu celelalte. Era întotdeauna atentă la felul în care îi erau prezentate delicetele. Mary Ann a spus că produsele ei de patiserie erau chiar mai frumoase decât cele preparate de cofetarii regali.

Iar după seara aceasta, deserturile ei nu numai că vor fi cunoscute ca fiind mai frumoase, ci și superioare, în toate privințele. O astfel de laudă era exact ceea ce ea și Mary Ann aveau nevoie ca să-și deschidă patiseria. După atâția ani de planuri, putea simți visul transformându-se treptat în realitate.

— E sezonul lămâilor în această perioadă a anului? a întrebat Cheshire, urmărind-o pe Cath în timp ce înlătura resturile de coji de lămâie și le puneă într-o pânză subțire de bumbac.

Grădinarii le-ar putea folosi ca să țină departe dăunătorii.

— Nu chiar, a spus ea, zâmbind în sinea ei.

Gândurile i-au revenit la acea dimineață. La lumina palidă strecurată printre perdelele de dantelă, când s-a trezit învăluită în miros de citrice.

O parte din ea voia să țină amintirea ascunsă, ca un secret protejat în coșul pieptului, însă Cheshire avea să afle destul de curând. Un copac care răsare în dormitorul cuiva peste noapte era un secret dificil de păstrat. Luând în considerare talentul lui Cheshire de a strânge bârfe, Cath a fost surprinsă că zvonurile nu s-au răspândit încă. Poate că fusese prea ocupat să moțâie toată dimineața. Sau, mai degrabă, să-și aibă burta mângâiată de slujnice.

— Sunt dintr-un vis, a mărturisit ea, ducând tartele în seiful pentru plăcinte, unde se puteau răcori mai repede.

Cheshire s-a lăsat pe spate, leneș.

— Un vis?

Gura i s-a deschis într-un rânjet larg, dezvăluindu-i dinții ascuțiți.

— Scurpă tot!

— Pentru ca jumătate de regat să afle despre asta până la căderea nopții? În niciun caz! Am avut un vis, apoi m-am trezit și în dormitorul meu creștea un lămâi. Asta este tot ce trebuie să știi.

A pus capăt discuției trântind ușa de la seiful pentru plăcinte, atât pentru a-și pune singură lacăt la gură, cât și pentru a preveni alte întrebări. Adevărul era că visul i se furișase în subconștient din momentul în care se trezise; o bântuia, o tachina. Voia să vorbească despre el, aproape la fel de mult pe cât voia să-l țină secret și numai pentru ea.

Fusese un vis încețoșat și frumos, cu un băiat la fel de încețoșat și de frumos. Era înveșmântat din cap până-n picioare în negru și stătea într-o livadă de lămâi, iar Cath avea senzația clară că el deținea ceva ce îi aparținea. Nu știa ce anume, doar că dorea acel lucru înapoi, dar de fiecare dată când făcea un pas spre băiat, el se îndepărta din ce în ce mai mult.

Un fior i-a alunecat pe spatel rochiei. Încă mai simțea curiozitatea care îi răscolea pieptul, nevoia de a fugi după el. Însă, mai presus de orice, ochii lui erau cei care o bântuiau. Galbeni și luminoși, blânzi și tăioși*. Strălucitori ca lămâile gata să cadă dintr-un copac.

Cath a înlăturat amintirile neclare și s-a întors spre Cheshire.

— Până m-am trezit, o ramură din copac smulsese deja unul dintre stâlpii patului. Bineînțeles, mama i-a însărcinat pe grădinari să-l taie înainte să provoace și mai multe pagube, însă am reușit mai întâi să fur câteva lămâi.

— M-am întrebat ce a fost cu tărașoiul ăla de dimineață.

Coadă lui Cheshire a lovit ușor blatul de lemn.

— Ești sigură că lămâile sunt sigure pentru consum? Dacă au răsărit dintr-un vis, ar putea fi, știi tu, *acel* tip de mâncare.

* În original, *sweet and tart*. Joc intraductibil de cuvinte bazat pe omonimia cuvântului *tart* (tartă, acru, tăios, sarcastic).

Atenția lui Cath s-a îndreptat înapoi spre seiful pentru plăcinte, cu tartele ascunse în spatele plasei de sârmă.

— Ți-e teamă că regele ar putea deveni mai scund dacă mănâncă una?

Cheshire a pufnit în semn de indignare.

— Dimpotrivă, mă tem că mă voi transforma într-o casă, dacă mănânc eu una. Vezi tu, am început să am grijă la siluetă.

Chicotind, Cath s-a aplecat peste masă și l-a scărpinat sub bărbie.

— Ești perfect, indiferent de mărimea ta, Cheshire. Însă lămâile sunt sigure – am mușcat din una înainte să mă apuc de prepararea tartelor.

S-a strâmbat, iar cutele apărute pe obraji au trădat amintirea acră. Cheshire începuse să toarcă, ignorând-o deja. Cath și-a cuprins bărbia cu mâna liberă în timp ce Cheshire s-a trântit greoi, în delir, pe o parte a blatului, pe măsură ce mângâierile se deplasau în jos, spre burta lui.

— În plus, dacă ai mânca vreodată ceva îndoielnic, tot ți-aș putea găsi o întrebuintare. Întotdeauna mi-am dorit o trăsură trasă de pisici.

Cheshire a deschis un ochi, arătându-și o pupilă lungă și deloc amuzată.

— Ți-aș atârna gheme de ață și oase de pește în față, ca să nu te oprești.

Pisica s-a oprit din tors, suficient cât să-i spună:

— Nu ești atât de drăguță pe cât crezi, lady Pinkerton.

Cath l-a atins pe Cheshire pe nas, o singură bătaie ușoară, și s-a tras înapoi.

— Ai putea să-ți faci trucul cu dispariția și apoi toți s-ar gândi *Vai, vai, uită-te la splendidul cap bulbos care trage trăsură aceea pe stradă!*

Acum nu mai exista nicio urmă de îndoială că o privea cu înverșunare.

— Sunt o felină mândră, nu o fiară de pus la muncă.

A dispărut cu un *puf*.

— Nu te supăra! Doar te tachinez.

Catherine și-a desfăcut șortul și l-a atârnat de un cârlig de pe perete, dezvăluind pe rochie o siluetă într-o perfectă formă de șort, conturată în fâină și bucățele de aluat uscat.

— Apropo, i-a ajuns din nou vocea lui la urechi. Te caută mama ta.

— Pentru ce? Am fost aici toată dimineața.

— Da, iar acum o să întârzii. Cu excepția cazului în care mergi costumată ca o tartă cu lămâie, ar fi bine să te grăbești.

— Întârzii?

Catherine a aruncat o privire spre ceasul cu cuc fixat pe perete. Era încă după-amiază devreme, destul timp să... I s-a tăiat răsuflarea când a auzit un șuierat slab venind din interiorul ceasului.

— Oh! Cucule, iar ai ațipit?

Și-a lovit palma de una dintre părțile laterale ale ceasului, iar ușa s-a deschis larg pentru a scoate la iveală o pasăre mică și roșie, prinsă în mrejele unui somn profund.

— Cucule!

Pasărea s-a trezit brusc, speriată, fluturând agitată din aripi.

— O, vai, o, cerule! a cârâit cucul, frecându-și ochii cu vârful aripilor. Cât este ceasul?

— De ce mă întrebi pe mine, pasăre proastă?

Cu un geamăt obosit, Catherine a fugit din bucătărie și s-a izbit de Mary Ann pe scări.

— Cath – lady Catherine! Veneam să... Marchiza este...

— Știu, știu, balul. Am pierdut noțiunea timpului.

Mary Ann a măsurat-o iute din cap până-n picioare și a apucat-o de încheietura mâinii.

— Mai bine te curățăm cât mai repede, înainte să te vadă și să ne ia capetele amândurora.

Capitolul 2

MARY ANN A VERIFICAT dacă marchiza nu pândea după colț, apoi a zorit-o pe Cath să intre în dormitor și a închis ușa.

Cealaltă slujnică, Abigail, era deja acolo, îmbrăcată la fel ca Mary Ann, într-o rochie neagră modestă și un șorț alb, și încerca să alunge pe fereastra deschisă, cu o mătură, un cal-balansoar zburător de mărimea unei muște. De fiecare dată când rata, acesta necheza și își scutura coama dintr-o parte în alta, înainte de a zbură înapoi către tavan.

— Dăunătorii ăștia mă bagă în mormânt! a mârâit Abigail spre Mary Ann, ștergându-și sudoarea de pe frunte.

Apoi, după ce și-a dat seama că era și Catherine acolo, s-a lăsat într-o reverență strâmbă până la podea.

Catherine a înțepenit.

— Abigail!

Avertismentul ei a venit prea târziu. O pereche de roți minuscule a lovit cu putere spatelul bonetei lui Abigail, apoi calul a țâșnit din nou în sus, spre tavan.

— O, ponei mic și enervant ce ești! a țipat Abigail, fluturându-și mătura.

Cu o grimasă, Mary Ann a târât-o pe Catherine în baie și a tras ușa după ele. Pe măsuța de toaletă se afla deja un urciur umplut cu apă.

— Nu mai ai timp să faci baie, dar hai să nu-i spunem asta mamei tale, a propus ea, cu degetele băjbâind agitate la spa-

tele rochiei de muselină a lui Catherine în timp ce aceasta a înmuiat un prosop în urciur.

Și-a curățat cu furie făina de pe față. Cum reușise să ajungă și după ureche?

— Am crezut că astăzi te duci în oraș, a spus ea, lăsând-o pe Mary Ann să-i scoată rochia și combinezonul.

— M-am dus, însă a fost incredibil de plictisitor! Toată lumea voia să discute doar despre bal, de parcă regele nu organizează o petrecere în fiecare zi.

Luând prosopul, Mary Ann a frecat brațele lui Catherine până când pielea i-a devenit roz, apoi a stropit-o cu apă de trandafiri ca să ascundă aroma persistentă de aluat de patiserie și cuptor.

— S-a vorbit foarte mult despre noul joker de la curte, care își va face debutul în seara asta. Jack se lăuda despre cum îi va fura pălăria și îi va zdrobi clopoțeii, ca un fel de inițiere.

— Asta pare foarte copilăresc.

— Sunt de acord. Jack e așa un ticălos*.

Mary Ann a ajutat-o pe Catherine să-și pună un combinezon nou, apoi a împins-o pe un taburet și i-a trecut o perie prin părul închis la culoare.

— Totuși, o veste interesantă a ajuns la urechile mele. Cizmarul se retrage și își va goli vitrina până la sfârșitul acestei luni.

Cu o răsucire, o farfurie plină de ace și puțină ceară de albine, un coc încântător mângâia acum ceafa lui Catherine, iar fața îi era încadrată de nenumărate bucle rebele.

— Cizmarul? De pe Strada Principală?

— Chiar el.

Mary Ann a învățit-o pe Cath, vocea coborându-i până la o șoaptă.

* Joc intraductibil de cuvinte, bazat pe omonimia cuvântului *knave*, care înseamnă atât ticălos, cât și valet, Jack fiind Valetul de Cupă.